

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Haat JHWH Zijn vastgestelde tijden?

Jesaja 1:14

Uw nieuwemaansdagen, uw feestdagen
haat *Ik met heel* Mijn ziel;
ze zijn Mij tot last;
Ik ben het moe om ze te dragen.

Er zijn veel mensen die dit vers hebben gelezen en daarom denken dat JHWH niet langer van Zijn volk verlangt dat ze Zijn feesten vieren; omdat ze een last voor Hem zijn. Helaas wordt dat regelmatig onderwezen als bewijs dat de Wet van God niet langer geldt. Wat zou er gebeuren als we dit ene vers nemen en het terugplaatsen in de context waarin het werd gegeven? Dat gaan we bekijken. We doen dat door de verschillende partijen te identificeren, we kijken naar het onderwerp van discussie en wat er volgens de Bijbel gebeurde in de cultuur rondom.

Welke partijen zijn betrokken?

Het visioen en de boodschap van Jesaja beginnen met een introductie van de spreker en een adressering.

Jesaja 1:1

Het visioen van Jesaja, de zoon van Amoz, dat hij gezien heeft over Juda en Jeruzalem, in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz *en* Hizkia, koningen van Juda.

Dus, de schrijver (Jesaja) vertelt ons over een visioen en boodschap dat hij heeft ontvangen tijdens de regeerperiode van meerdere koningen van Juda. Het gaat om het volk van Juda en Jeruzalem in die dagen; zij zijn ook het publiek, of degenen aan wie Jesaja het moet doorgeven. Jesaja vertelt zelfs iets over de cultuur, over wat er gebeurt in het Juda van die tijd.

Jesaja 1:2-4

Luister, hemel, neem ter ore, aarde!
Want (JHWH) de HEERE spreekt:
“Ik heb kinderen grootgebracht en doen opgroeien,
maar zij zijn tegen Mij in opstand gekomen.
Een rund kent zijn bezitter
en een ezel de kribbe van zijn eigenaar,
maar Israël heeft geen kennis,

Mijn volk heeft geen inzicht.”
Wee het zondige volk,
volk van zware ongerechtigheid,
nageslacht van kwaaddoeners,
kinderen die verderf aanrichten!
Zij hebben (JHWH) de HEERE verlaten,
de Heilige van Israël verworpen,
zij zijn vervreemd, van achter Hem vandaan.

Ze zijn opstandig geworden tegen Jahweh en gaan hun eigen gang, ze hebben geen vrees en liefde meer voor Hem. Kijk naar het taalgebruik! Israël wordt *een kind dat in opstand is gekomen* genoemd, *een volk zonder inzicht, vol van zware ongerechtigheid, nageslacht van kwaaddoeners die JHWH hebben verlaten en verworpen*. Ze zijn vervreemd van hun Schepper. Klinkt dit alsof Gods volk doet wat Hij wil dat ze doen? Lijkt het erop dat ze rechtvaardig leven voor hun Schepper?

Nee. In feite is het tegenovergesteld. Hij noemt ze vervreemd.

Even later worden ze vergeleken met Sodom en Gomorra, twee steden die vanwege hun slechtheid werden vernietigd. Is de zonde van Juda het feit dat ze de vastgestelde tijden van Jahweh in acht nemen? In de verste verte niet.

Juda is ziek geworden en afvallig. Ze wandelen niet meer in de wegen van Jahweh; ze leven niet langer als een apart gezet volk, een licht voor de volken. Ze waren al eerder gestraft voor hun zonden, hun steden lagen er verlaten bij, ze waren slaven geweest. Maar Jahweh had nog steeds een overblijfsel voor Zichzelf gespaard.

Maar zelfs dit overblijfsel leefde niet op de manier zoals ze moesten leven. Zij waren ook goddeloos en slecht geworden. Deze generatie wordt zelfs vergeleken met Sodom en Gomorra, in de zin dat ze goddeloos en opstandig waren (het gaat daarbij niet om dezelfde zonden, maar om hun opstandigheid). Tegen die mensen zegt Jesaja het volgende;

Jesaja 1:10

Hoor het woord van (JHWH) de HEERE,
leiders van Sodom!
Neem de Wet van onze God ter ore,
volk van Gomorra!

Maar hoe staat dat in verhouding tot wat we in vers 14 hebben gelezen over de nieuwe manen en sabbatten die JHWH met heel Zijn ziel haat? We lezen verder om dat te ontdekken.

Jesaja 1:11-13

Waartoe dienen voor Mij uw vele offers?
Zegt (JHWH) de HEERE.
Ik heb genoeg van de brandoffers van rammen
en het vet van gemest vee;
en in het bloed van jonge stieren, lammeren of bokken
vind Ik geen vreugde.

Wanneer u komt om voor Mijn aangezicht te verschijnen –
wie heeft dit van u gevraagd,
dit platlopen van Mijn voorhoven?
Breng niet langer nutteloze offers.
Het reukwerk is Mij een gruwel.
Nieuwemaansdag en sabbat, het bijeenroepen van samenkomsten:
Ik verdraag het niet; het is onrecht, zelfs de bijzondere samenkomsten.

Als we de context van de eerste tien verzen in gedachten houden, dan zien we dat JHWH hier zegt dat Hij moe is van hun brandoffers, Hij schept er geen vreugde in.

Maar, wacht even, als JHWH ze Zelf heeft geboden, waarom zegt Hij hier dan opeens dat Hij ze niet meer wil? Wil Hij Zijn Torah afschaffen, en dat zelfs voordat de Messias komt?

Nee, dat wil Hij niet.

1 Samuel 15:22

Maar Samuel zei:
Heeft (JHWH) de HEERE evenveel behagen in brandoffers en slachtoffers
als in het gehoorzamen aan de stem van de HEERE?
Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer,
opmerkzaam zijn *beter* dan het vet van rammen.

Snap je het? JHWH verlangt meer naar onze gehoorzaamheid dan naar brandoffers en slachtoffers! Hij zei dat al in de dagen van Samuel, en in de tijd van Jesaja gold dat nog steeds, en ook vandaag de dag is dat nog van kracht, omdat Hij nooit verandert.

Het gaat er niet om dat JHWH Zijn Torah wil afschaffen, Hij wil dat Zijn volk Hem gehoorzaam is. Van wat we tot nu toe hebben gelezen in Jesaja, weten we dat Zijn volk niet gehoorzaam was aan Hem, ze deden niet wat ze zouden moeten doen, maar ze deden het tegenovergestelde. Ze waren opstandig en wezen Hem af. Daarom verlangde Hij niet meer naar hun brandoffers.

Hij schafte op geen enkele manier Zijn Torah af, maar Hij wees hen erop dat het van geen enkele waarde was vanwege de manier waarop ze hun levens leidden. We gaan terug naar Jesaja om te zien of we dat nog ergens anders kunnen vinden.

In vers 12 vraagt Hij zich af waarom ze Zijn voorhoven platlopen, ze vertreden Zijn Heilige wegen met hun manier van leven. In essentie verachtten ze Zijn wegen, ze deden alsof die er niet toe deden.

En wat doet Hij daaraan? Hij noemt hun offers zinloos, waardeloos; ze hadden geen waarde. Het woord dat in vers 13 wordt gebruikt voor “nutteloos” (H7723) is ‘sjav’, en wordt vertaald als leegheid, niets, slechts ijdelheid. Ze hielden zich aan de voorschriften uit Gods Wet ten aanzien van de offers, maar ze deden dat zonder er van harte bij betrokken te zijn en waren hypocriet; daarom waren hun offers leeg en waardeloos.

Kijk naar het eind van vers 13,

Jesaja 1:13

Nieuwemaansdag en sabbat, het bijeenroepen van samenkomsten:

Ik verdraag het niet; het is onrecht, zelfs de bijzondere samenkomsten.

Jahweh kan niet verdragen dat Zijn heilige en vastgestelde tijden worden vermengd met onrecht. Ze waren voor Hem en Zijn volk apart gezet, maar nu hielden ze zich aan de letter van de Wet zonder de geest; zonder het verlangen.

Wil je meer weten over de overeenkomsten tussen “geest” en “verlangen”, bekijk dan onze korte studie [“De Hebreeuwse herkomst van Geest”](#).

Dat brengt ons bij het vers waarmee we zijn begonnen, vers 14.

Jesaja 1:14

Uw nieuwemaansdagen, uw feestdagen

haat *Ik met heel* Mijn ziel;

ze zijn Mij tot last;

Ik ben het moe om ze te dragen.

Let op de taal die hier wordt gebruikt, in het bijzonder de bezittelijke voornaamwoorden. Jesaja zegt:

“UW nieuwemaansdagen, UW feestdagen”

Dat staat lijnrecht tegenover de vastgestelde tijden die in Leviticus 23 worden genoemd. In Leviticus 23 wordt ons verteld van wie de vastgestelde tijden zijn, die worden beschreven.

Leviticus 23:2

Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: De feestdagen van (JHWH) de HEERE, die u moet uitroepen, zijn heilige samenkomsten. **Dit** zijn **Mijn** feestdagen:

Zie je nu waarom Zijn ziel de nieuwe manen en vastgestelde feesten haat? Juda diende God niet meer op de manier waarop Hij gediend wilde worden. Ze deden de dingen op hun eigen manier, ze hadden afstand van Hem genomen, ze waren vervreemd.

De nieuwe manen en vastgestelde tijden van de Schepper werden niet meer gevierd zoals Hij ze had ontworpen, het waren niet langer JHWH's tijden zoals beschreven in Leviticus 23. Het waren nu nieuwe manen en vastgestelde feesten volgens de manier waarop het volk het vierde. JHWH spreekt vervolgens:

Jesaja 1:15-20

En wanneer u uw handen uitspreidt,

verberg Ik Mijn ogen voor u;

ook wanneer u uw gebed vermeerdert,

luister Ik niet:

uw handen zitten vol bloed.

Was u, reinig u!

Doe uw slechte daden

van voor Mijn ogen weg!

Houd op met kwaad doen,
leer goed te doen,
zoek het recht!
Help de verdrukte,
doe de wees recht,
bepleit de rechtszaak van de weduwe!
Kom nu, laten wij samen een rechtszaak voeren,
zegt (JHWH) de HEERE.
Al waren uw zonden als scharlaken,
ze zullen wit worden als sneeuw;
al waren ze rood als karmozijn,
ze zullen worden als witte wol.
Als u gewillig bent en luistert,
zult u het goede van het land eten,
maar als u weigert en ongehoorzaam bent,
zult u door het zwaard gegeten worden;
want de mond van (JHWH) de HEERE heeft gesproken.

JHWH roept Zijn volk terug naar Zijn wegen; Hij is heel duidelijk als Hij in vers 19 zegt dat **als ze gewillig zijn en luisteren, ze zegeningen zullen krijgen**.

De woorden van Jesaja 1:14 zijn niet bedoeld om aan te geven dat de vastgestelde tijden van de Schepper door Hem worden gehaat. Het lag niet aan de vastgestelde tijden, het lag aan het volk dat was afgedwaald van Zijn wegen. Nogmaals, JHWH had geen problemen met de Wet van God (de brandoffers, slachtoffers en vastgestelde tijden), maar met het gedrag van het volk.

Klinkt dat bekend? Waar hebben we een dergelijke uitspraak eerder gehoord?
We lezen het ook in Hebreeën 8.

Hebreeën 8:8-9

Want hen berispend zegt Hij tegen hen:
“Zie, de dagen komen, spreekt de Heere,
dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda
een nieuw verbond zal sluiten,
niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb,
op de dag toen Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte uit te leiden.
**Want zij bleven niet in Mijn verbond
en Ik heb geen acht meer op hen geslagen”, zegt de Heere.**

We zien hetzelfde patroon, dat ook door Jesaja naar voren is gebracht, in Hebreeën. Er is echt niets nieuws onder de zon. Wat er geweest is, zal er weer zijn, precies zoals Hij zei in Prediker 1:9:

Prediker 1:9

Wat er geweest is, dat zal er weer zijn.
Wat er plaatsvindt, dat zal weer plaatsvinden.
Er is niets nieuws onder de zon.

Wil je verder studeren in Hebreeën 8, bekijk dan onze tweedelige studie: [De verandering van het Priesterschap](#) en [Wat is er nieuw in het Nieuwe Verbond?](#)

Het is de hoogste tijd dat we ophouden met het verzinnen van smoesjes en redenen waarom we de Schepper en Zijn wegen niet hoeven te volgen. Telkens opnieuw is Gods volk afgedwaald van Zijn wegen, dat staat allemaal in de Bijbel, daarna worden ze gestraft en dan roept Hij hen terug naar gehoorzaamheid; gehoorzaamheid aan Zijn Woord, Zijn instructie, Zijn Torah.

We bevinden ons opnieuw in een tijd waarin Hij Zijn volk roept om zich te bekeren en terug te keren naar een leven van gehoorzaamheid aan Zijn Woord. De tijd is bijna op, elke dag brengt ons dichterbij de terugkomst van de Messias. Hoe staan wij er op die dag voor? Gehoorzaam aan onze Schepper, of levend op de manier die we zelf bepalen en die ons uitkomt, verstoken van Zijn Torah?

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest.

Vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom!

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl